

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ บทบาทของคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ
ในการพัฒนาจังหวัด: กรณีศึกษาจังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นางสาวหัตยา เพชรบัวศักดิ์

ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร.ปรีชา เจ็งเจริญ	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยุธยา	กรรมการ

บทคัดย่อ

ในการศึกษารั้ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์บทบาทและทัศนคติของคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการที่มีต่อการพัฒนาจังหวัด เพื่อวิเคราะห์ภาวะผู้นำของผู้ว่าราชการจังหวัด ในฐานะประธานคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการว่าจะสามารถใช้คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ ผลักดันการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้มากน้อยแค่ไหน เพียงใด รวมถึงเพื่อวิเคราะห์โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลีและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจจังหวัดและคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการว่าโครงสร้างใด จะเอื้อประโยชน์ต่อการทำงานเชิงบูรณาการมากกว่ากัน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ผู้วิจัยเจาะจงเฉพาะกลุ่มเป้าหมาย คือ คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการเชียงใหม่ รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 42 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการเชียงใหม่ควบคู่ไปกับการสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วมในการประชุมคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการเชียงใหม่ ซึ่งผลการศึกษาปรากฏดังนี้

บทบาทและทัศนคติของคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการที่มีต่อการพัฒนาจังหวัด พิจารณาจาก 4 ด้าน ดังนี้ 1) การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด พบว่า อำนาจการกำหนดทิศทางการพัฒนา การพิจารณากลับกรอง และการกำหนดทรัพยากรทางการบริหารมีค่อนข้างน้อย 2) การส่งเสริม สนับสนุน การประสานความร่วมมือ พบว่า มีเป้าหมายชัดเจนและมีความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างดีแต่กรรมการยังขาดความพยายามในการทำงานร่วมกัน การทำงานส่วนใหญ่จำกัดอยู่ในขอบเขตอำนาจของแต่ละหน่วยงาน กรรมการจึงมีบทบาทในการพิจารณาค่อนข้าง

นอกระบบการบางท่านเข้าประชุมด้วยตนเองไม่สม่ำเสมอ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจึงเกิดผลในเชิงนโยบายได้ยาก 3) การกำกับ แนะนำ ติดตามประเมินผล พบว่า การปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการยังไม่มีประสิทธิภาพ ยังสับสนเกี่ยวกับบทบาท เนื่องจากแนวทางปฏิบัติขาดความชัดเจน บทบาทจึงจำกัดอยู่เพียงการให้คำปรึกษาและให้ความร่วมมือ 4) ทิศนคติต่อการทำงานร่วมกันเป็นทีมพบว่า กรรมการมีความรับรู้ถึงความสำคัญในการทำงานร่วมกันเป็นทีมแต่ในทางปฏิบัติการทำงานร่วมกันเป็นทีมมีค่อนข้างน้อย เนื่องจากบทบาทที่ไม่ชัดเจนและซ้ำซ้อน กรรมการภาครัฐมีอำนาจในการวางแผนและการนำไปปฏิบัติมากกว่ากรรมการภาคเอกชน

ภาวะผู้นำของผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะประธานคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ พิจารณาจาก 6 ด้าน คือ 1) การเป็นผู้ชี้นำกลยุทธ์ พบว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติหน้าที่ได้ดี 2) การเป็นผู้ประสานงาน พบว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดแสวงหาความร่วมมือจากสถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน มีการปฏิบัติดีมาก 3) การเป็นผู้ดำเนินการกำกับ ติดตาม ประเมินผล ผู้ว่าราชการจังหวัดใช้ภาวะผู้นำ เพื่อได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ มอบหมายหน้าที่และความรับผิดชอบแก่รองผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าสำนักงานจังหวัด สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) การเป็นผู้ดำเนินการจูงใจและกระตุ้นการทำงาน พบว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดใช้ลักษณะ “มุ่งงาน” และ “มุ่งสัมพันธ์” เพื่อกระตุ้นให้กรรมการทำงานร่วมกันต่อเป้าหมายร่วมดี 5) ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดและกรรมการนำไปสู่บรรยากาศการทำงานที่ดี ซึ่งช่วยให้เกิดการกระตุ้น แรงจูงใจ และความพึงพอใจต่อกรรมการ 6) การตัดสินใจ ผู้ว่าราชการจังหวัดให้ความสำคัญกับการเปิด โอกาสอย่างกว้างขวางแก่กรรมการเพื่อนำเสนอความคิด ข้อมูล และการกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ เมื่อคณะกรรมการตัดสินใจและเห็นชอบ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะให้ความเห็นชอบตามนั้นเสมอ

สำหรับการวิเคราะห์เปรียบเทียบโครงสร้างของคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการกับคณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจจังหวัด พบว่า โครงสร้างของคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการสามารถทำงานในเชิงบูรณาการได้ดีกว่าโครงสร้างของคณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจจังหวัด เนื่องจากมีความชัดเจนในด้านวัตถุประสงค์ และบทบาทหน้าที่ รวมทั้งมีส่วนภาคเอกชนและเอกภาพในการประสานงานมากกว่า

Thesis title	Role of Administrative Committee on Integrated Provincial Administration in Provincial Development: A Case Study of Chiang Mai Province	
Author	Ms. Hassaya Phetbuasak	
Degree	Master of Public Administration	
Thesis Advisory Committee	Lecturer Dr. Preecha Jengjalern	Chairperson
	Associate Professor Siripong Ladavalya Na Ayuthaya	Member

ABSTRACT

The objectives of this study were as follows: 1) To analyze the role and attitude of members of the Administrative Committee on Integrated Provincial Administration (ACIPA) towards provincial development 2) To study the leadership style of the provincial governor as the chairman of ACIPA in pushing forward the provincial integrated management system to achieve the development goals 3) To compare and contrast the structure and authority of the old Public and Private Sector Joint Committee and ACIPA on problem solving and economic development in order to find out which structure is more conducive to the integrated working system.

The population of this study included 42 members of the Administrative Committee on Integrated Provincial Administration. A qualitative research methodology was employed, using the structural in-depth interview as well as the non-participant observation methods during the committee meetings for data collection.

The findings of this study were as follows:

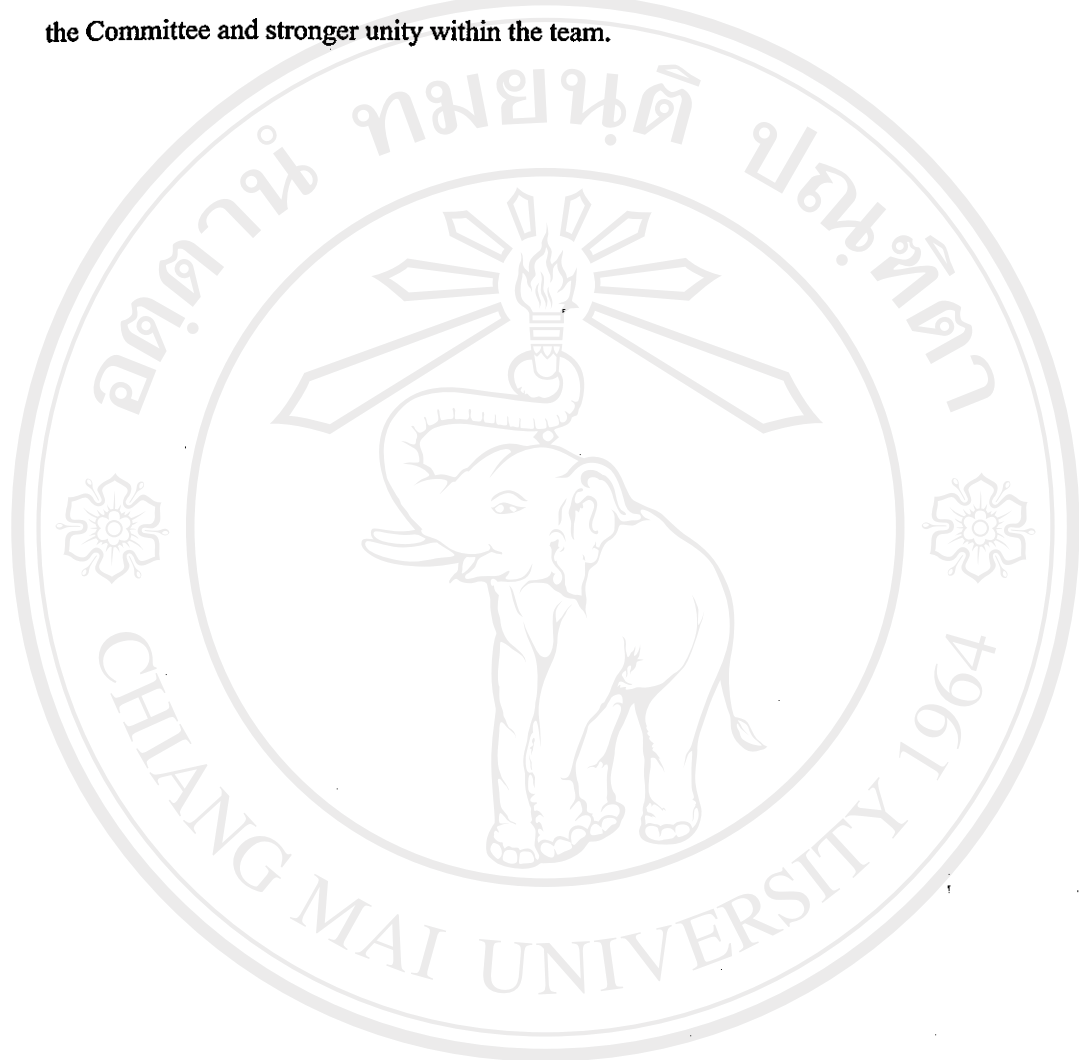
As for the role and attitude of members of ACIPA towards four aspects of provincial development, it could be described as follows: 1) In formulating the provincial development strategies, it was found that the power of Committee in controlling direction of development, reviewing the development plans and approving the development budget was rather low. 2) In enhancing the cooperation, it was found that in spite of a clear common goal, the Committee still lacked team effort even though the working relationship was quite good. Most of the work

was limited within the jurisdiction of each agency that the member represented and the level of commitment was low. Some members could not regularly attend the meetings by themselves, which made it difficult for their suggestion and recommendations to have full impact on policy implementation. 3) For monitoring and evaluation, it was found that the members of ACIPA could not efficiently perform their duties and was still confused about their role due to the lack of clear performance guidelines. Many of them preferred to limit their role to the advisory and cooperating nature. 4) For the attitude towards working as a team, it was found that the Committee recognized the importance of teamwork but team unity is still low due to the ambiguous and overlapping role. Members of the Committee from the public sector seemed to have more power in planning and implementation than their private counterpart.

As for the leadership of the provincial governor as the chairman of ACIPA, the author had focussed on six different aspects. 1) As a strategic leader, the provincial governor could perform duties well. 2) As a coordinator, the provincial governor could effectively seek collaboration from educational institutes, government agencies and the private sector. His performance in this aspect is high. 3) As a leader who performed monitoring and evaluating functions, the provincial governor could exercise his leadership to gain cooperation from other agencies and delegated authority and responsibilities to deputy governors and Head of the Governor's Office to effectively perform these functions in his capacity. 4) As a leader who inspired and stimulated, the provincial governor could use both "task oriented" and "relationship oriented" approach to encourage the Committee to work together towards the common goal well. 5) Relationship between the provincial governor and the Committee was conducive to the good working atmosphere that encouraged motivation, inspiration and satisfaction among the members. The leadership of the provincial governor in this aspect was well recognized. 6) On the decision-making aspect, the provincial governor had emphasized the importance of giving ample opportunity to members of the Committee to propose new ideas and information as well as directions for areas development. When decision was made and approved by the committee, the provincial governor would always give consent accordingly.

For the comparative analysis of the structure of the ACIPA and that of the old Public and Private Sector Joint Committee, it was found that the former was able to function better under

the integrated management system because it had clearer objectives and more defined roles and duties. Moreover, the new structure had better proportion from the private sector represented in the Committee and stronger unity within the team.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved